

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurolul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Valoarea sufletului și mântuirea lui.

Nu mă pot reținea ca pentru cititorii noștri, să nu dau evanghelia de azi din cuvânt în cuvânt, căci ea conține întregul program al nosfru, ea ne desvăluie valoarea sufletului și ne dă norme și sancțiuni.

Iată evanghelia lui Marcu 8, 34—38:

„Și chemând mulțimea cu ucenicii săi, a zis lor: „cel ce vrea să vie după mine, să se lapede de sine, și să-și ia crucea sa și să vie după mine.

Căci cine va vrea să-și mântuiască sufletul său, pierde-l va. Iară cel ce-și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela-l va mântui.

Căci ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul său?

Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

Căci cine se va rușina de mine și de cuvintele

mele întru acest neam preacurvar și păcătos: și Fiul omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său cu sfinții îngeri.“

Deci să ne lepădăm de noi înșine! Să uităm persoana noastră, umilirile și disprețul să le suportăm zâmbind, să nu refuzăm primirea crucii de suferință, căci Tu Rege blând al nostru așa ne vrei, așa ne chemi, să mergem după Tine.

Să nu ne fie frică de nimic, dacă am intrat în suita Ta Rege al regilor. Căci de acum nu ne poate ajunge nimic rău; căci Tu ne-ai spus „... Cel ce-și va pierde sufletul său pentru mine și evanghelie, acela-l va mântui.“

Și nu regretăm, că în serviciul Tău Regele nostru cu coroană de spini trebuie să renunțăm la cele mai multe bunuri și plăceri pă-

mântești; căci noi în jurul Tău ne asigurăm cea mai mare valoare a noastră, sufletul nostru fără care dobândirea lumii întregi nu ne folosește nimic.

De aceea lumea ticăloasă mai mult nu ne va ademeni, ca să ne rușinăm de Tine Regele sfânt al nostru, și de cuvintele Tale, de acum nu ne va păsa de ea, căci nu vrem ca odată și Tu să te rușinezi de noi.

Ci noi, cu toții, vrem să mergem după Tine, căci sufletul nostru nu-și află liniștea altfel, vrem să ne lepădăm de toate ticăloșeniile, invidia, răutatea noastră, de grijile pitice ale noastre, de durerile comune cu animalul rănit și de toate iubirile noastre care ni s'au părut până azi că fac parte din viața noastră, că murind acele și noi murim cu ele și de toate — toate...

Tăcut ne vom lua *Crucea* și vom porni după Tine!

Dr. Irina Berinde.

Sub cruce.

Năcazurile vieții ne apasă. Ne încunjoară durerea, boala, mizeria și parcă toată nădejdea ne-a pierit, căci nu găsim de nicăiri niciun ajutor. Inima oamenilor este impietrită și lumea nu înțelege năcazul nostru. Munca desinteresată este răsplătită cu ironie sau cu nepăsare. „O, ce amară e viața“, — de câte ori străbate acest strigăt sufletul nostru răscolit.

Dar în marea durerilor — tuturor cari o doresc — strălucește crucea. Oprește-te sub ea și vei simți vraja iubirii nemărginite a lui Dzeu. Simți, că îți vine rușine că te-ai plâns și îți aduci aminte, că cel Răstignit mai mult a suferit. Ți-ai pieca capul, dar crucea te silește, să te uiți la ea.

Gândurile te copleșesc, te asemeni cu cel Răstignit, ce ai pălinit tu și ce este durerea ta în asemănare cu durerea lui Hristos? Ce-am dat noi Ție Doamne, Ție, pe care ar fi trebuit să-L iubim și să-L adorăm? Ai venit și Te-ai strâmtorit în peșteră; abia ai văzut cu ochii tăi lumea, și ai fugit în Egipt: ai fost un biet tămplar. O dată Te-am întimpinat cu ramuri de finic și cu „Osana“ și Tu ai plâns; O dată Te-ai încrezut în dreapta noastră judecată și noi l-am eliberat pe Varnava; odata am voit să-Ți pregătim cunună și am pregătit-o din spini; o dată am luat chipul feței tale, și ne-a rămas chipul dureros: „Iată omul“ s'a părut că ai mamă și iată ea a fost „mater dolorosa“, maica îndurerată; una singură dată ai

zis, că Ți-e sete, și noi cu oțet Te-am adăpat.

Cine dintre oameni a putut presupune, că aceasta a fi soarta Ta între noi. Acum stai răstignit pe cruce, ca rugăciunea impietrită, ca glasul strigător. Cu mâinile desfăcute, cu buzele deschise strigi: „Oamenilor, îndurare.“ Doamne, Tu, Tu cerșești dela noi, îndurare? Cât de mia este văzul nostru față de al Tău, care răstignit de o mie de ani în toată clipa ai retrăit suferințele morții dureroase, și noi am fost fără de milă și Te-am uitat pe Tine în năcazul nostru, ba de multe ori, poarte, ne-am și răsculat împotriva Ta.

Mare și sfânt e Domnul, care nici spre Fiul său nu s'a îndurat! Aceasta ne-o vestește în maiestate înfricoșătoare crucea. Oameni, temeți-vă de Dumnezeu și iubiți-l pe Hristos! Ata o strigă cea vouă și o strigă până la istovire. Dacă — dacă nici când — ascultați-i azi — în năcazul vostru — glasul ei.

Dacă ați asculta acest glas, nu ați suferi, căci suferințele voastre sunt păcatele voastre. E înduioșetor cununa de spini pe capul Răstignitului. A plecat să fie mire, să fie biruitor, a trebuit să aibă cunună; El s'a luptat pentru cunună și rezultatul luptei lui este aceasta cunună de spini.

În locul mării și al iubirii cununat a fost cu cununa blăstămului. Și ce blăstăm, blăstămul păcatului, al pismei și al iadului. Și El aceste toate le-a luat asupra sa, ca să ne cruțe pe noi. Din blăstămul lunii întregi a împlătit cunună, ca să-o poarte pe capul său. Și aceasta mare

jertfă a luat-o asupra sa din bunăvoie, ca să poată fi Mântuitorul nostru. Nu se opune voinței dumnezeiești, ci își pleacă capul încununat cu spini în fața legii sfinte a jertfei. Tu ești rugul nostru arzător, Isuse răstignit, trumoase și dulci sunt florile tale, — ranele tale sfinte. Dar crucea este spinoasă. Spini și frumusețe, două trebuințe, ca sufletul să înflorească.

Ne trebuesc și spini și spini sunt năcazurile noastre. Fruntea noastră. — încununată de spinii durerilor — să o ridicăm către cel Răstignit și în fața patimilor Sale vor dispărea năcazurile noastre și sufletul nostru va înflori flori nepieritoare și Mântuitoare.

Mismar.

— Papa Piu XI. a hotărât înființarea unei flote aeriene a Vaticanului. Flota va fi compusă din un număr de aeroplane moderne. Aceasta flotă ar avea menirea, ca să stea în slujba diferitelor misiuni catolice îndepărtate. Scopul este, ca în caz de catastrofe mari cu cea mai mare repezeală să se poată deplasa preoți la fața locului. Aceste mașini ar transporta pe lângă preoți și medici, sore de caritate, medicamente și diferite proviziuni în locul catastrofei.

— In Oradea s'au ținut mari serbări cu ocazia decorării Excelenței Sale Valeriu Traian Frențiu cu cea mai mare distincție franceză: „Legiunea de onoare”. Este cunoscut, că exc. Sa V. T. Frențiu episcopul Orazii in interes religios — cultural a adus din franța călugări și călugărițe pentru conducerea școalelor și internatelor diecezane, cimentând prin aceasta și legăturile dintre România și Franța. Străduințele Arhiepiscopului au fost remarcate în Franța, unde a fost propus pentru înalta distincție, care se dă numai fiilor cei mai buni ai Franței. Remiterea inșignei a fost făcută de însuși ministrul Franței la București, dl. Gabriel Puaux. E interesant, că în vorbirea sa dl. ministru al Franței între altele a zis că Exc. Sa V. T. Frențiu „pentru întărirea culturii prin religie... a făcut apel și la concursul călugărilor francezi, pentru a putea lucra împreună aici în Transilvania, unde cultura franceză nu e de ajuns de cunoscută, — la răspândirea și ajungerea marilor ideale ale omenirii prin cultura religioasă, Trebuie dar cultură religioasă pentru ajungerea idealurilor noastre. Din gura unui politician laic este de mare însemnătate acest cuvânt. Tot în ziua aceea — 7 Martie — și tot dl. ministru Puaux a remis insigna acestui înalt ordin și superioarei institutului „Notre Dame de Sion” Mére Amata-Odille Clement, care cu atâta râvnă muncește pe terenul conducerii și organizării școalelor.

Excelenței Sale Episcopului, cum și Preacuvioasei superioare Amata cu aceasta ocazie urăm: mulți ani, spre binele bisericii noastre.

† Cu durere anunțăm cetitorii nostri, că Onoratul Ioan c. Doboși, fostul preot în Halmeu, ginerele mult onoratului Vasile Ilniczky din Strâmtura a decedat. Familiei îndurerate transmitem sincerile noastre condoleanțe cu dorința, ca bunul Dumnezeu să trimită mângăiere în inimile adânc întristate. Dzeu să-i facă parte cu dreptii.

— In Germania venind la putere Hittler, au și început în unele părți prigonirile antisemite. Guvernul — cu să pună stavilă mișcărilor de acest soi — a dat ordine severe.

— In Grecia la alegerile recente a iesit biruitor partidul regalist, — adeca partidul, care dorește, ca țara să fie condusă de regele Gheorghe. Din zi în zi se așteaptă rechemarea acestuia în Grecia. Regele Gheorghe este ginerile regelui Ferdinand și decând în Grecia s'a stabilit republica, locuște în România.

— In China războiul continuă cu furie. Iaponezii mereu înaintează. Cum se vede, doresc a ocupa drumul principal al Chinei. Unele țări nu văd cu ochi buni expansiunea Iaponezilor, însă ei, nebăgând în seamă opreliștele societății națiunilor, tot înaintează cu însuflețire. De-ar da Domnul, ca să nu fie complicații, într'ând și alte ștate în războiu.

— „Bună dimineața !
Unde mergi Doamnă ?”

— „La Biserică.”

— „A vă ruga puteți și acasă !”

— „Dar Dumneata unde mergi ?”

— „La un pahar cu bere.”

— „Puteți să beți și acasă.”

— „Dar în restaurant îmi cade mai bine.”

— „Așa sunt și eu, Domnule ! In biserică mă pot ruga cu mai multă atenție și pietate, ca acasă, unde copiii și servitorii mă conturbă și în biserică îmi cade mai bine rugăciunea. Deci lasă ca mie să-mi cadă bine rugăciunea, și D-tale berea. La revedere.”

Atotștiința, frumuseța și amabilitatea lui Dzeu.

I.

Mintea noastră și cunoștințele cari cu încetul le însușim sunt foarte mărginițe și supuse la multe greșeli. In aceasta privință avem fiecare dintre noi destule experiențe triste. Inșă la Dumnezeu nu este nimica din aceasta imperfecțiune. Deoarece El este infinit, veșnic, nemărginit, ființă care nu se schimbă, pentru aceea nici știința Lui nu este mărginită, nici nu este supusă greșelilor, in cunoștințele Lui nu este succesiune sau creștere, nu este tre-

cut nici viitor, știința lui este o simplă contemplare a întregului trecut, prezent și viitor și a tuturor posibilităților. Prin urmare Dumnezeu cunoaște gândurile noastre, toate vibrațiile sufletului și inimii noastre, cunoaște cele mai ascunse intenții ale noastre, toate cererile, rugăciunile și dorințele noastre. „Toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor Lui.” (Evr. 4, 13.)

Este o mare mângâiere acest adevăr, dacă putem să ne spunem cu cuvintele sf. ap. Petru: „Doamne Tu toate le știi. Tu știi că Te iubesc.” Este o mângâiere în năcazuri și suferințe când răutatea oamenilor merge până acolo că faptele lor mârșave îndreptate în contra noastră le îmbracă în aparențele virtuții. De alta parte atotștiința lui Dzeu trebuie să îngrozească pe oamenii fățarnici.

II.

Lumea vizibilă ne arată multe frumuseți. Deasupra noastră bolta cerului cu nenumăratele stele sclipitoare, a căror lumină când blândă, când scân-

teitoare o privim cu admirație; regescul soare în răsăritul și apusul purpuriu și în radierea orbecătoare la miezul zilei. În jurul nostru peisajuri încântătoare, văi și munți, câmpuri cu lanuri îmbelșugate, păduri și pomi roditori cu frumusețea și varietatea florilor odorate. Ia aceasta se adaugă frumusețea și varietatea viețuitoarelor, cu mișcările lor pentru scopuri anume definite. Însă cu mult mai mare este frumusețea sufletelor noastre și a îngerilor. Cu toate aceste, frumusețele aceste cuprinse laolaltă nu sunt decât o rază, o parte infinit de mică în comparație cu frumusețea nemărginită a lui Dzeu. Dacă am putea să vedem numai pe o clipă aceasta frumusețea, nimic în lumea aceasta, nu ne-ar mai părea de frumos. „Doamne . . . arată-Ți fața Ta, și ne vom mântui.” (Ps. 79, 4.)

III.

Amabilitatea este una din cele mai frumoase însușiri a omului, prin urmare trebuie să fie și în Dzeu, deoarece în El se găsește totalitatea binelui și a frumosului, ce o ființă zidită este în stare a imagina: lumina

necuprinsă, putere, înțelepciune, frumusețe, fericire, sfințenie, tot ce este frumos și bun se găsește în El în măsură infinită, în așa fel că îngerii și sfinții în întreaga veșnicie cu plăcere și desfătare îl vor privi și în vecii vecilor vor descoperi în El noi trăsături a ambilității Lui.

Iar ce ne poate atrage și mai mult — fiind noi încă în viață — către Dânsul, decât că și îndurarea Lui cea nemărginită, știind că El este gata să ne ierte păcatele noastre ori de câte ori am avut nefericirea să cădem în păcat. „Căci este foarte grăbit spre iertare.” (Iz. 55, 7.)

Poșta administrației.

Cu mulțumită chităm abonamentele următoare: Exc. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu 300 Lei, Rdsmul L. Vida canonic Baia Mare 100 Lei, Oficiul parohial Moiseiu 100 Lei. Iuliu Surányi preot Șișești 52 Lei.

Calendar săptămânal.

19 — 25 Martie 1933.

19. Dumineca III. Paresemi (Ap. Evr. 4, 14. Ev. Marcu 8, 34.) M. Chrisant † 284
20. Luni PP. uc. Sava
21. Marți C. Iacob † 822
22. Mercuri M. Vasile † 362
23. Joi C. Nicon † 250
24. Vineri P. Zaharie
25. Sâmbătă Bunavestire (Ev. Luca 1, 24.)

